

глядачів на зміну, розширення світогляду та підвищення свідомості. Театр повинен перестати бути просто місцем для розваг і замість цього виступати як засіб для просвітлення та зміцнення інтелекту. У взаємодії між театром і глядачем театр повинен виступати як провідна ланка у стимулюванні інтелектуального розвитку — так вважав Курбас. У сучасному світі ми все частіше чуємо вираз "культурний фронт", який звучить з усіх кутків. Цікаво, що ще у 20-х роках Курбас відзначив це явище та відкинув можливість використання такого терміну:

«Ми пишемо, що ми діячі на фронті культури. Фронту культури не може бути — існує боротьба за культуру на фронті такому-то.» (Джерело: «Філософія театру», упорядн. М. Лабінський, 2022)

Для Леся Курбаса театр став символом "культурного собору", що існує у контексті суспільних трансформацій. Він очікує від усіх працівників театру високої кваліфікації та уважності; тільки свідоме та відповідальне ставлення кожного може призвести до творення чогось значущого.

«Театр мусить бути завжди, до певної міри, попереду життя своєю зв'язаністю, правліннями і спрямованістю великою та впертою працею підняти театр на таку безперечну височінь, що примусить самого широкого глядача і самого столичного критика здати позиції упередженості та недовір'я».

«Прекрасно є вірити, прекрасно горіти і прекрасно згоріти дотла у своїй вірі, хоч би вона і помилкою була» (Леся Курбас, «Філософія театру»).

Список використаних джерел

1. Культ критики. Вікторія Шавурська - літературознавиця, дослідниця театру, акторка
2. Н.М. Корнієнко. Леся Курбас. Репетиція майбутнього.
3. Канал «Курбаснуло» Валерія Романко – режисерка

КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ВИМІРИ МИСТЕЦЬКИХ ПРАКТИК МИКОЛИ САДОВСЬКОГО ТА ЛЕСЯ КУРБАСА

Лисенок А. Р. здобувач вищої освіти

Науковий керівник – А. В. Атаманюк, ст. викладач кафедри сценічного мистецтва і культури

Київський національний університет технологій та дизайну

У 1915 році Леся Курбас приєднався до театру, заснованого Миколою Садовським, який був відомий своєю активною діяльністю в українському театрі. У цьому театрі Курбас працював як актор та режисер, розвиваючи свої мистецькі здібності та співпрацюючи з іншими талановитими артистами того часу.

Але Лесь був захоплений новими течіями, модерним репертуаром західно-європейського театру, тому він швидко залишає театр Садовського і стає засновником «Молодого театру». Їх шляхи розійшлися через те, що новий час вимагав інших форм сценічного мистецтва.

У мистецьких практиках Миколи Садовського, основними є акторська майстерність і режисерська діяльність.

Микола Садовський має багаторічний досвід акторської роботи як на театральній сцені, так і в кіно. Він займався різними жанрами і стилями акторської гри, виконуючи різноманітні ролі в театральних виставах. Микола Карпович міцно стояв на національному ґрунті, був ближче до народних джерел. Він присвятив своє життя вдосконаленню мистецтва акторської гри та режисури, постійно вдосконалюючи свої навички та розвиваючи свій творчий потенціал. Садовський несміливо намагався зробити те, що революційною руйнацією всебічно стверджував Курбас.

Мистецькі практики Лесея Курбаса включали в себе ряд інноваційних та експериментальних методів, які значно вплинули на український театр та мистецтво в цілому.

Курбас був одним із перших українських режисерів, який використовував експресіоністичні техніки в театрі. Він віддавав перевагу емоційному виразу та символіці, використовуючи вистави для вираження соціальних та політичних ідей. Курбас використовував монтажні техніки, щоб створювати динамічні та вражаючі вистави. Він комбінував різні елементи театального мистецтва, такі як музика, танець, рух та світло, для створення виразного та імпресивного ефекту. Лесь був пропагандистом ідеї театру-лабораторії, де актори могли експериментувати з новими техніками вистави та розвивати свої мистецькі навички. Він прагнув створити театральне середовище, де кожен учасник міг вільно виражати свою творчість та індивідуальність. Він інтегрував елементи українського фольклору в свої вистави, використовуючи музику, танці та традиційні образи для створення унікальної та автентичної атмосфери.

Обидва діячі використовували театр як засіб соціальної критики та політичного протесту. Вони створювали вистави, які відображали проблеми сучасного суспільства та закликали до змін.

Хоча Микола Садовський і Лесь Курбас працювали у різні періоди та мали різні театральні шляхи, їхня спільна доля полягає в тому, що обидва вони внесли значний внесок у розвиток українського театру та мистецтва.

Курбас в порівнянні з Садовським вже не був космополітом, борючись за передовий український театр, він не забував, що буде рідний театр. І коли ранній етап в діяльності «Березіля» закінчився, коли пройшов період деструкції, Л. Курбас так само, як М. Садовський у свій час, почав шукати національних основ

театрального мистецтва, героїчно відбираючи навалу радянського театрального стандарту, мистецького примітивізму, агітки і русифікації.

Обидва вони не стали улюбленими митцями радянської влади, обидва повинні були духовно вмерти, замовкнути. Це почуття спільності праці, боротьби за національний український театр, розуміння рівноправності різних шляхів і форм мистецтва в різні історичні часи і створює їх спільну долю.

Отже, як Садовський, так і Курбас залишили помітний слід у світовій культурі, а їхній вплив на український театр продовжується і до сьогодення. Їхні ідеї та творчість вплинули на наступні покоління театральних діячів та продовжують надихати мистецтво в Україні та за її межами.

Список використаних джерел

1. В. Гаєвський «Два мистецькі шляхи — одна доля» // zbruc.eu
2. «Дивовижний неудачник українського театру» К. Гладка // zbruc.eu
3. «Київський театр Миколи Садовського» // openkurbas.org
4. «Революціонер українського театру. Лесь Курбас». // uinp.gov.ua

РОЗВИТОК КРЕАТИВНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

К. А. Лещенко, кандидат економічних наук,
доцентка кафедри європейської економіки і бізнесу
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана

Ключові слова: креативний сектор, євроінтеграція, Угода про асоціацію, культура, творчість, фінансова підтримка.

Креативний сектор України має великий потенціал для розвитку і становить важливу складову економіки країни. Європейська інтеграція може стати додатковим стимулом для розвитку цього сектору, оскільки вона відкриває нові можливості для співпраці з європейськими партнерами, доступ до європейських ринків та фінансових ресурсів.

Одним з ключових напрямків розвитку креативного сектору в контексті європейської інтеграції є підвищення конкурентоспроможності українських творчих індустрій на міжнародному ринку. Це може бути досягнуто шляхом підвищення якості продукції, розширення асортименту товарів і послуг, а